

Basisinfo biodiversiteit

Camping 't Weergors

Colofon

Titel Basisinfo biodiversiteit – Camping 't Weergors

Contactpersoon Joris de Vries / Leonoor Clemens

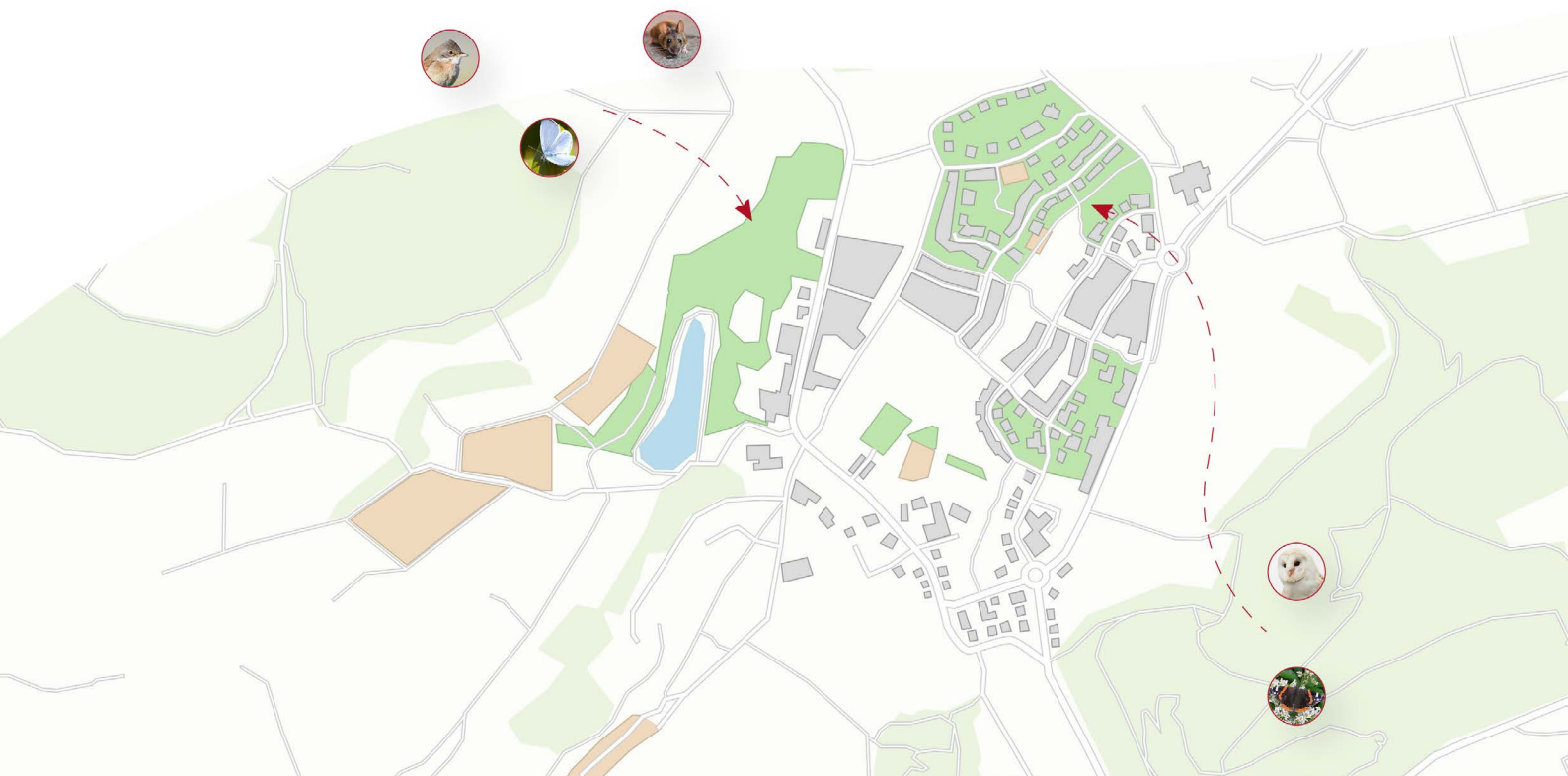
Uitvoerend bureau Buiting Advies BV

Adres Kanaaldijk 96,
6956 AX Spankeren

Projectleiding Ronald Buiting

Auteur(s) Joris de Vries

Vormgeving Gideon Veldhuis

Inhoud

1 | Parkbeschrijving

2 | Huidige biodiversiteit

2.1 | Soorten op basis van de NDFF

2.2 | Groeiplaats en potentieel natuurlijke vegetatie (PNV)

3 | Kansen voor biodiversiteit

3.1 | Ontwerptype: grasmus

3.2 | Ontwerptype: weidehommel

3.3 | Ontwerptype: kleine vuurvinder

4 | Biotopen

5 | Samenvatting en conclusie

4

5

5

6

9

10

11

12

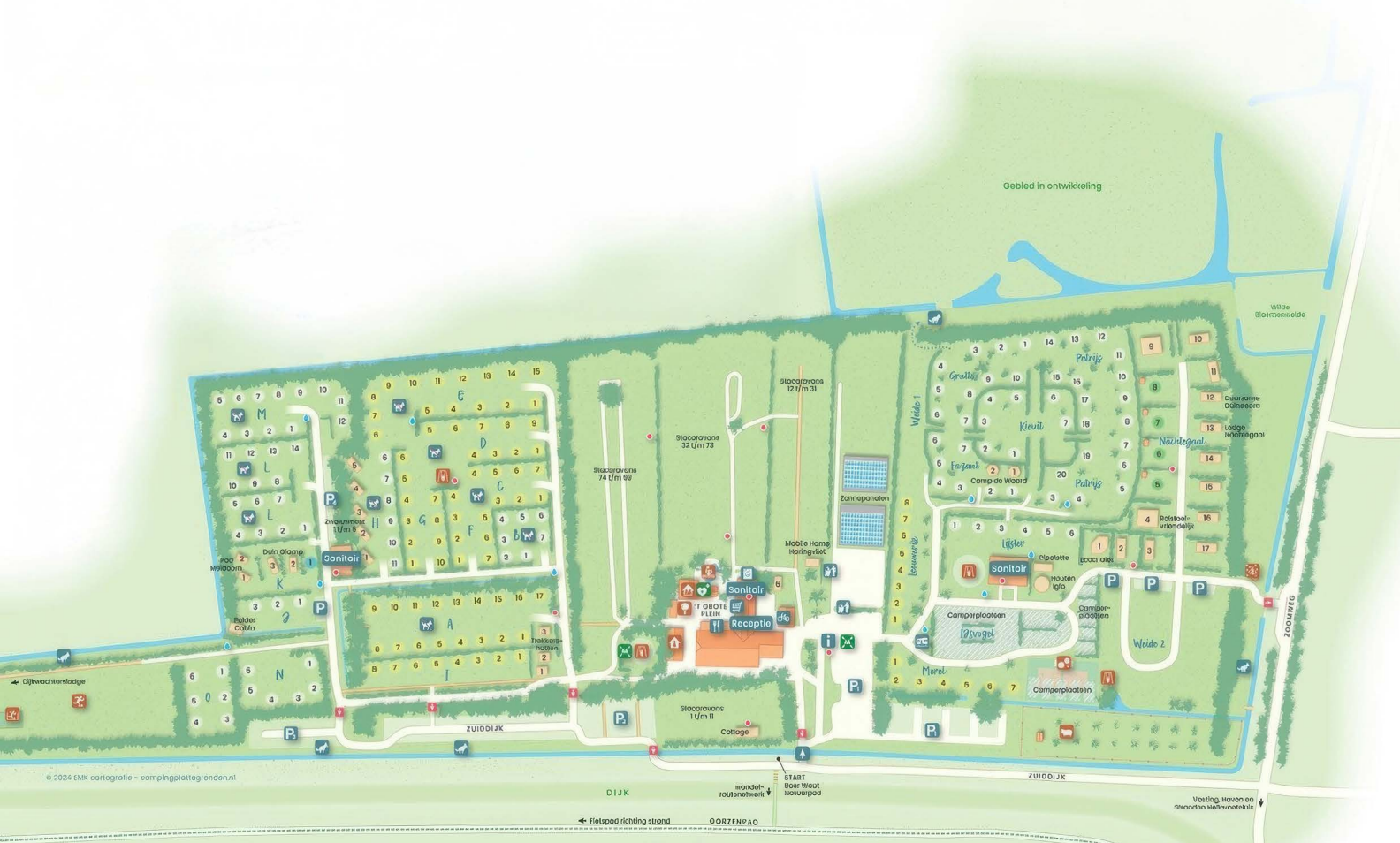
13

14

1 | Parkbeschrijving

Camping 't Weergors is een groene familiecamping aan de rand van Hellevoetsluis, met een rijke geschiedenis die teruggaat tot 1964. Het park beslaat 16 hectare en biedt circa 360 kampeerplekken, waaronder 170 kampeer- en camperplaatsen, 30 verhuuraccommodaties en 160 vaste of seizoensplaatsen. De camping wordt gerund door de familie Riedijk en kenmerkt zich door een speelse, natuurlijke inrichting met zandwallen, bloemrijke weides, een natuurpad, zandspeeltuin en een visvijver die inmiddels is uitgegroeid tot een waardevol natuurgebied.

Duurzaamheid en biodiversiteit staan centraal op 't Weergors. Het terrein is ingericht met inheemse beplanting zoals meidoorn en wilg. In het naastgelegen ontwikkelgebied van 5 hectare wordt gewerkt aan natuurvriendelijke oevers, waterberging en extra leefruimte voor flora en fauna. Dankzij zonnepanelen, waterbesparing en natuurvriendelijk beheer is de camping meermaals genomineerd voor duurzaam kamperen. Op slechts 1,5 km van het Haringvlietstrand en 5 km van de Noordzeekust is 't Weergors een gastvrije, groene verblijfslocatie voor jong en oud.

2 | Huidige biodiversiteit

2.1 | Soorten op basis van de NDFF

Vogels	Aantal: (15) 18
Boerenwaluw	1
Bruine kiekendief	1
Eider	1
Ekster	2
Groene specht	2
Halsbandparkiet	1
Houtduif	1
Ijsvogel	1
Kauw	1
Koekoek	1
Merel	1
Roodborst	1
Staartmees	2
Waterral	1
Zwartkop	1
Dagvlinders	Aantal: (4) 5
Atalanta	1
Bruin zandoogje	1
Groot koolwitje	1
Klein koolwitje	2
Wespen, bijen en mieren	Aantal: (2) 2
Aardhommel-groep	1
Steenhommel	1

2.2 | Groeiplaats en potentieel natuurlijke vegetatie (PNV)

Met behulp van de Bodemkaart van Nederland is het bodemtype en de waterhuishouding, samen de groeiplaats, van het terrein bepaald. Op de bodemkaart is het terrein aangeduid als kalkrijke poldervaaggronden (lichte zavel), met grondwatertrap VI. Grondwatertrap VI wijst op een grondwaterstand van 40 – 80 cm-mv in het voorjaar en > 120 cm-mv in het najaar. Dit wordt aangeduid als matig droog tot zwak vochtige zandgrond.

De Potentieel Natuurlijke Vegetatie (PNV) is de vegetatie die zonder invloed van de mens op de betreffende groeiplaats tot ontwikkeling komt. Het bepalen van de PNV geeft inzicht in welke bomen, struiken en kruiden er van nature in het park zouden groeien. Bij de groeiplaats van de locatie past een Eiken-Haagbeukenbos. Dit hoog opgaand bos met eik als belangrijkste boomsoort bevat vaak ook beuk, zoete kers en gewone es. De tweede boomlaag bestaat uit haagbeuk, hazelaar en jongere exemplaren van eerdergenoemde bomen.

Figuur 1. Bodemkaart met groen = kalkrijke poldervaaggrond (klei), geel/oranje = kalkhoudende vlakvaaggrond (zand)

Boomlaag	Hoogte	Bijzonderheden
Zomereik	25 – 30m	Meer dan 400 insectensoorten zijn er van afhankelijk
Haagbeuk	15 – 25 m	Kan goed tegen wisselende waterstanden
Beuk	30 – 40 m	Komt voor in een droger milieu
Zoete kers	15 – 20 m	Vroeger bloeier en dus nectarbron (april/mei)
Winterlinde	25 – 30 m	Minerale, licht verteerbare strooisellaag dat verzuring tegengaat.
Struiklaag	Hoogte	Bijzonderheden
Hazelaar	10 m	Vaak dominant, groeit zowel in de zon als in de schaduw.
Tweestijlige meidoorn	4,5 m	Kenmerkende soort
Wilde kardinaalsmuts	1,5 – 6 m	Het zaad is een belangrijke voedselbron voor vogels en de bast als wintervoedsel voor konijnen
Rode kornoelje	3 m	Gebruikt in bosranden en hebben bladeren met een snelle vertering
Gelderse roos	1,5 – 3 m	Pas wanneer het gevroren heeft worden de bessen gegeten door o.a. de pestvogel.
Wegedoorn	1,5 – 3 m	Waardplant voor wegedoornpage, groentje en citroenvlinder
Sleedoorn	1,5 – 3 m	Waardplant voor sleedoornpage, pruimenpage en sikkelsprinkhaan

Kruidlaag	Hoogte	Bijzonderheden
Slanke sleutelbloem	15–30 cm	Groeit op vochthoudende, lemige zandgrond
Gulden boterbloem	20–50 cm	In vochtig, voedselrijk bos met lichte beschaduwing
Bosereprijs	10–25 cm	Typisch voor lemige, kalkrijke bosgrond
Gevlekte aronskelk	20–40 cm	Schaduwplant, voorkeur voor kalkrijke bodems
Bosandoorn	30–80 cm	Rijk aan nectar, vaak bij bosranden of kapvlakten
Gevlekt longkruid	15–40 cm	Kalkminnend, opvallende voorjaarsbloeier
Groot heksenkruid	30–60 cm	Vochtig milieu, schaduwminnend
Grote muur	20–50 cm	Algemeen, vroege bloeier in lichte bosranden
Bosanemoon	10–25 cm	Algemeen, bloeit vroeg voor bladontplooiing
Gele dovenetel	20–40 cm	Algemeen, breidt zich uit via wortelstokken
Speenkruid	10–25 cm	Voorkeur voor vochtige, lemige bodems in voorjaar
Gewone engelwortel	50–150 cm	Soms aanwezig in nattere plekken of open bosranden
Egelboterbloem	20–50 cm	Voorkeur voor verdichte grond bij paden of trekaten
Boswederik	10 – 30 cm	Komt voor langs paadjes en natte bosgreppels
Kruipend zenegroen	10 – 25 cm	Langs paden, in vochtige, licht beschaduwde plekken

Tabel 1. Samenstelling van de PNV voor boom-, struik- en kruidlaag (hier: Eiken-Haagbeukenbos). Door (alleen) deze soorten tot te passen wordt de biodiversiteit maximaal versterkt

3 | Kansen voor biodiversiteit

Grasmus

Weidehommel

Kleine vuurvlinder

Eisen	Omschrijving	Opmerkingen en/of kansen
Leefgebied	Laag struweel met een dichte kruidenvegetatie en enkele bomen die dienen als zang- en uitkijkpost.	De soort ontbreekt momenteel op het park. Uitbreiding van zoom- en mantelvegetaties met overgang van open grasland naar struweel vergroot de geschiktheid aanzienlijk.
Voedsel	Het hele jaar door zijn insecten (rupsen, spinnen) een belangrijke bron, maar met name tijdens de trek vormen vruchten een groter deel van zijn voedsel.	Kansen liggen in het bevorderen van insectenrijke kruidenvegetatie en het aanplanten van bessestruiken zoals meidoorn en kardinaalsmuts voor voedsel in trekperioden.
Leefwijze	Alle individuen overwinteren ten zuiden van de Sahara, vooral in de Sahel van Senegal tot Ethiopië. De trek verloopt vooral 's nachts; enkele vliegen 's ochtends nog van struik naar struik. De najaarstrek is in augustus en september, de terugkeer tussen half april en half mei.	De grasmus is afhankelijk van een goed ingericht leefgebied bij aankomst. Structuurrijke bosranden en extensief beheerde ruigtes zijn essentieel om vestiging te bevorderen.

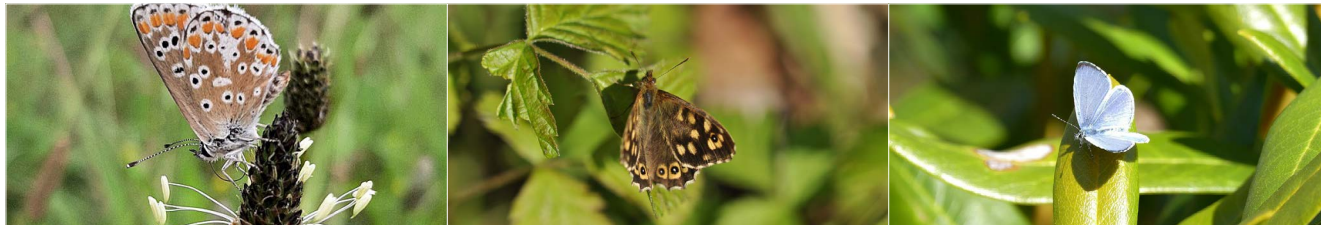
Meeliftende soorten

Figuur 4: Van links naar rechts: Braamsluiper, Citroenvlinder, Heggenmus, Kneu, Koekoek, Vink, Groenling en Ree

Eisen	Omschrijving	Opmerkingen en/of kansen
Leefgebied	De weidehommel is een vroege soort die gebaat is bij een bloemrijke, structuurrijke omgeving. Kolonies tellen 50 tot 200 werksters en nestelen vaak bovengronds, bijvoorbeeld in mos, struiken, bladafval, oude vogelnesten of holtes onder stenen en wortels.	Het aanwezige struweel (hazelaar, meidoorn, kardinaalsmuts) en kruidlaag bieden goede nest- en schuilplekken. Kans in behoud van ruigte en bladafvalzones, en het vermijden van maaien of verstoring in vroege lente en late zomer.
Voedsel	De soort komt op vele planten voor, maar zit vroeg in het jaar op wilgen, bolgewassen, longkruid en later in het jaar op kruisbessen, braam, framboos en wilgenroosje.	De PNV bevat belangrijke vroege nectarplanten zoals gevlekt longkruid, sleutelbloem, bosandoorn en speenkruid. Kansen liggen in het uitbreiden van deze soorten en het verlengen van de bloeiboog.
Leefwijze	De volgroeide kolonie van de weidehommel bestaat uit 50 tot 200 werksters. Het nest zit bovengronds in composthopen, struiken, kreupelhout, mos[1] en vogelnesten, maar ook onder stenen. De jonge koninginnen zoeken al in augustus hun winterverblijfplaats op.	Structuurrijke vegetatie, bodembedekking en randzones maken dit gebied potentieel zeer geschikt als leefgebied. Kansen in behouden van niet-gemaaide zones in zomer/herfst voor overwintering, en in aanleg van nestmogelijkheden (bijv. hommelmasten).
Subsidie	Ja – Icoonsoortenbeleid Provincie Zuid-Holland	

Meeliftende soorten

Figuur 3: Van links naar rechts: Icarusblauwtje, bont zandoogje en boomblauwtje

Eisen	Omschrijving	Opmerkingen en/of kansen
Leefgebied	De kleine vuurvliender is een echte graslandvlinder, die in het hele land voorkomt op bloemrijke plekken. Hij leeft in open, zonnige en vaak schrale graslanden met een lage, structuurrijke vegetatie en her en der kale stukjes grond. Deze vlinder geeft de voorkeur aan plekken met een open structuur, warmte en ruigte, vaak in overgangszones tussen bos, zoom en open terrein.	Binnen het huidige PNV zijn geschikte overgangszones mogelijk, maar ontbreken kale plekkjes en schralere vegetatie nog. Kansen liggen in kleinschalige verstoring, extensief maaibeheer en ontwikkeling van schrale randstroken.
Voedsel	De vlinders drinken van meerdere nectar houdende vegetatie.	Het nectaraanbod is in potentie goed aanwezig. Kans ligt in het verlengen van de bloeihoog via gefaseerd maaibeheer.
Leefwijze	De waardplanten van deze vlinder zijn schapenzuring en veldzuring, planten die in bloemrijk grasland regelmatig aanwezig zijn.	Kans ligt in het bewust introduceren van zuringsoorten in droge, open grasstroken of langs paden.
Subsidie	Nee	

Meeliftende soorten

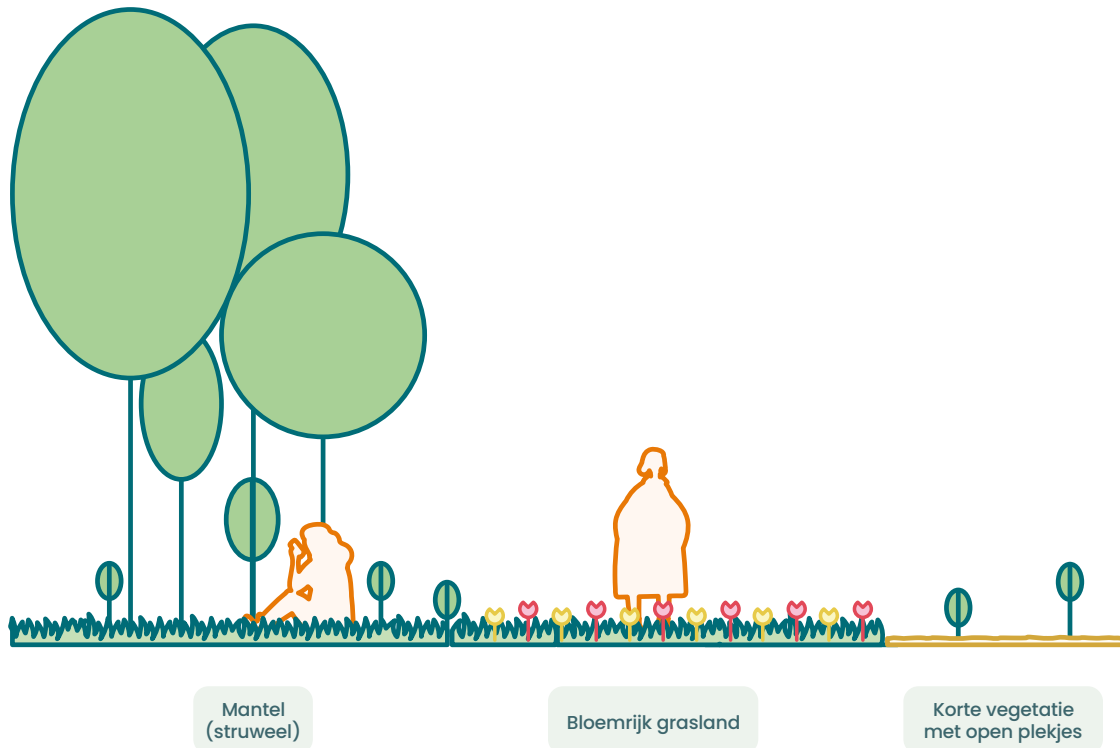

Figuur 5: Van links naar rechts: Icarusblauwtje, Oranje zandoogje, Hooibeestje, Roodborsttapuit, Boerenzwaluw en Ree

4 | Biotopen

Op basis van de PNV en de gekozen doelsoorten voegen wij voorbeelden toe van (mogelijke) te ontwikkelen biotopen. Indien doelsoorten zijn gekozen die meerdere biotopen nodig hebben om tot een compleet habitat te komen dat voegen wij die toe.

(voorbeeld: groene kikker: voortplantingsbiotoop: poel; zomerbiotoop: kruidenrijk grasland met veel insecten; winterbiotoop: muizenhol in bosje met veel strooisel voor winterslaap. Deze drie biotopen vormen samen het habitat van de groene kikker).

5 | Samenvatting en conclusie

Camping 't Weergors, gelegen aan de rand van Hellevoetsluis, combineert gastvrijheid, natuurbeleving en duurzaam beheer op een unieke manier. De camping ligt op kalkrijke poldervaaggronden en de natuurlijke vegetatie is van oorsprong een Eiken-Haagbeukenbos. Deze rijke, structuurrijke vegetatie biedt tal van kansen voor het versterken van biodiversiteit.

Doelsoorten en habitats

Binnen dit project zijn drie doelsoorten gekozen: Grasmus, Weidehommel en Kleine vuurvliinder. Elk vertegenwoordigt een specifiek type leefgebied, van laag struweel met bessenstruiken tot bloemrijk grasland met kale plekjes en ruigte. Ze fungeren als icoonsoorten voor soortenrijke zoom- en mantelvegetaties.

Ontwikkelbare biotopen

De belangrijkste ontwikkelkansen liggen in:

1. **Mantel:** overgang van de kruidenrijke zoom naar struweel
2. **Bloemrijk grasland:** bloemrijke, ruige vegetatie met randstructuren
3. **Korte vegetatie met open plekken:** open, schrale vegetatie met kale plekjes.

Conclusie

Met haar structuurrijke inrichting, inheemse beplanting en duurzaam beheer heeft Camping 't Weergors alle troeven in handen om uit te groeien tot een biodiversiteitsrijk recreatielandschap. Door gericht te sturen op bloemrijke zones, ruigtes, extensief beheer en kleinschalige verstoring ontstaat een leefgebied dat waardevol is voor zowel soorten als bezoekers. Biodiversiteit wordt hier niet alleen behouden, maar actief beleefbaar gemaakt.

Buiting Advies B.V.
Kanaaldijk 96
6956 AX Spankeren

0313 – 619 042
info@buiting.nl
www.buiting.nl